

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato in primam Digesti Veteris Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Communia prædiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96393)

- extrema sint habilia, vt eo tempore quo fingit fieri possit.
- 3 Defunctorum actus non possunt esse in pendentibus sicut actus viuentium.
- 4 Aumentum in actibus determinata non trahuntur ad actus defunctorum.
- 5 Aumentum actus quomodo possunt esse in pendentibus, et nu. 7. et ibi quid de actibus morientium.
- 6 Argumentum de contractibus ad ultimas voluntates valet, ubi est eadem ratio.

Receptum. Si plures domini separatim seruitutem constituant, nouissima constitutione seruitus confirmator, nisi mutatio cogitetur in persona constitutentis, vel acquirētis, vel alterius ex sociis. h. d. qua l. no. q. et gl. per fundū. s. tit. i. Dicitur de iure tres partes. Primo loquitur, an plures domini concesserunt separatim seruitutem inter viuos. Secundo, an quidam inter viuos, quidam in ultima voluntate. Tertio, an omnes in ultima voluntate. Secundo ibi, id est, et tertia ibi, nam si omnes. Item prima si bini dicitur, et premitur vnus dicitur. Secundo circa illud mouet vna de variatione: an aliquid accidit primo concedenti. Tertio, quod aliquid accidit ei, cui conceditur. Quarto, an aliquid accidit eundem ex sociis, quod preterit, nec ei erat concessus. Quinto, ob id dicitur circa premissa. Secundo ibi, et ideo. Tertia ibi, id est iuris. Quarta ibi, et ideo. Quinta ibi, tantum enim. C. hoc. ex l. ista. q. prima concessio trahitur ad ultimam vel ultimam retro ad primam. C. hoc. not. q. quando facti vno tempore fingitur facti alio, requiritur extrema habilia, vt eo tempore quo fingitur, possit fieri. Dicitur in l. de n. q. et l. si in s. ex quibus cau. maio. et l. si is, qui pro emptore. de vsu cap. C. Tertio no. q. actus defunctorum non possunt esse in pendentibus, sicut actus viuentium, vt hic in fine. C. hoc. si aliquid est receptum, vel factum in contractibus inter viuos, non sequitur ergo idem in ultimis voluntatibus. Sed melius dicitur ex isto ter. vt dicitur, que sunt recepta, et determinata in actibus viuentium, non trahuntur ad actus defunctorum. Et hoc est quod Iuriscultus dicit hic in fine. C. oppo. ad primum, et videtur q. ultimam actus trahitur retro ad primam, vt l. vlti. C. ad Macedo. et l. ra. tum. de sol. Sol. illud verum in raribus habitatione, que ad hoc tendit, vt negotiorum iure facti facti sunt. l. si pupilli. s. ite queritur. de neg. ge. sed hinc est raritas habitio, sed est vnus actus per se nec ad hoc tendit habentes, vt retro videatur factus, et vide q. dicitur in l. per fundum. de ser. rnt. p. red. C. Aeno ad serm dicitur, et oppo. si primus concedens est defunctus, superest heres eius: sed heres, et defunctus videtur eadem persona, vt in aut. de iureiu. a mori. b. si. s. l. ergo videtur q. nulli non cogitur in persona primi concedentis, cui sit eadem persona. Sol. q. heres sit eadem persona cui defuncto est ex fictione, sed q. heres videatur hodie concedere, esse similiter ex fictione, vt q. sit vno tempore, trahatur ad aliud: sed due. s. f. ciones non debent concurrere circa idem. l. de dot. promiss. C. no. in l. cum post. s. gener. de iure do. ergo, et. C. Tertio oppo. ad ver. ergo, ubi nulla mutatio cogitur in persona concedentis, vel eius cui conceditur, sed in persona sociorum, ergo videtur, q. ex vltima concessione actus confirmetur, cum nulla mutatio interuenit, vt in princ. l. Sol. ista fictio habet duo extrema. Primum est, a quo seruitus est, ad q. et op. q. v. traq. sunt habilia, vt dicitur in l. si in s. ex qui. cau. maio. et plenius in l. si is qui pro emptore. de vsu cap. sed an cogitur mutatio in persona concedentis, vel eius cui conceditur, est defectus extremi ad q. q. primo tempore, quo incipit, omnes erant habiles ad transferendum dominium. Sed quod deficit in persona vnus ex sociis, et est reuocatus alius socius, similiter reperitur idem defectus in extremo a quo: et iste vnus socius in principio erat habilis ad concedendam seruitutem, q. non erat rnt. C. Item oppo. et videtur q. actus viuentium non possunt esse in pendentibus. l. usufructus. de ser. rnt. ser. Sol. possimus dicere q. actus viuentium non possunt esse in pendentibus, de iure communi, sed in istis seruitutibus est hoc receptum de iure singulari, et ideo q. hoc specialiter receptum est, non trahitur ad ultimas voluntates. Hoc voluit hic dicere Iuriscultus in fine. Et aliter dicendum est q. actus viuentium non possunt esse in pendentibus quo ad valorem obligationis personalitatis enim quis est specialiter obligatus. d. l. et fundū. s. tit. i. et ita loquitur d. l. usufructus. et ista itarim obligatio personalis est contracta, que tranfit ad heredes, et ita sentit hic gl. et bene, sed quo ad acquisitionem iuris realis possunt esse in pendentibus, vt hic, et d. l. per fundum. et ita sentit hic gl. super ver. defunctorum. in fine. Quod autem concessus inter viuos possunt esse in pendentibus est subtilis materia. Dicitur in d. l. usufructus. et si seruitus est de iure s. si de iure ser. C. oppo. et videtur, quod vltime voluntates possunt esse in pendentibus plusquam contractus inter viuos, nam ante aditam hereditatem non

valerent. l. i. §. de ser. leg. Sol. dicitur gl. ante qua dies legatarum, possunt vltime voluntates esse in pendentibus, plusquam contractus. Ita loquitur hic, et est factus bona sol. Et ante in rebus nisi obitus noluit hoc dicitur hic q. actus viuentium plus in pendentibus, quam vltime voluntates: sed voluit dicitur de iure singulari hoc fit receptum hic in contractibus, et reperitur in ultimis voluntatibus, et go ad eas non trahitur, d. in vlt. singulari et l. 8. vero §. rationem. §. de legat. res: est verum, ubi est eadem ratio: sed hic non est eadem ratio, requiritur q. primus concedens sit in eodem statu, et valet. Sed in ultimis voluntatibus si hereditas aditam sit tempore, non reperitur primus concedens dominum concesserunt separatim seruitutem inter viuos. Secundo, an quidam inter viuos, quidam in ultima voluntate. Tertio, an omnes in ultima voluntate. Secundo ibi, id est, et tertia ibi, nam si omnes. Item prima si bini dicitur, et premitur vnus dicitur. Secundo circa illud mouet vna de variatione: an aliquid accidit primo concedenti. Tertio, quod aliquid accidit ei, cui conceditur. Quarto, an aliquid accidit eundem ex sociis, quod preterit, nec ei erat concessus. Quinto, ob id dicitur circa premissa. Secundo ibi, et ideo. Tertia ibi, id est iuris. Quarta ibi, et ideo. Quinta ibi, tantum enim. C. hoc. ex l. ista. q. prima concessio trahitur ad ultimam vel ultimam retro ad primam. C. hoc. not. q. quando facti vno tempore fingitur facti alio, requiritur extrema habilia, vt eo tempore quo fingitur, possit fieri. Dicitur in l. de n. q. et l. si in s. ex quibus cau. maio. et l. si is, qui pro emptore. de vsu cap. C. Tertio no. q. actus defunctorum non possunt esse in pendentibus, sicut actus viuentium, vt hic in fine. C. hoc. si aliquid est receptum, vel factum in contractibus inter viuos, non sequitur ergo idem in ultimis voluntatibus. Sed melius dicitur ex isto ter. vt dicitur, que sunt recepta, et determinata in actibus viuentium, non trahuntur ad actus defunctorum. Et hoc est quod Iuriscultus dicit hic in fine. C. oppo. ad primum, et videtur q. ultimam actus trahitur retro ad primam, vt l. vlti. C. ad Macedo. et l. ra. tum. de sol. Sol. illud verum in raribus habitatione, que ad hoc tendit, vt negotiorum iure facti facti sunt. l. si pupilli. s. ite queritur. de neg. ge. sed hinc est raritas habitio, sed est vnus actus per se nec ad hoc tendit habentes, vt retro videatur factus, et vide q. dicitur in l. per fundum. de ser. rnt. p. red. C. Aeno ad serm dicitur, et oppo. si primus concedens est defunctus, superest heres eius: sed heres, et defunctus videtur eadem persona, vt in aut. de iureiu. a mori. b. si. s. l. ergo videtur q. nulli non cogitur in persona primi concedentis, cui sit eadem persona. Sol. q. heres sit eadem persona cui defuncto est ex fictione, sed q. heres videatur hodie concedere, esse similiter ex fictione, vt q. sit vno tempore, trahatur ad aliud: sed due. s. f. ciones non debent concurrere circa idem. l. de dot. promiss. C. no. in l. cum post. s. gener. de iure do. ergo, et. C. Tertio oppo. ad ver. ergo, ubi nulla mutatio cogitur in persona concedentis, vel eius cui conceditur, sed in persona sociorum, ergo videtur, q. ex vltima concessione actus confirmetur, cum nulla mutatio interuenit, vt in princ. l. Sol. ista fictio habet duo extrema. Primum est, a quo seruitus est, ad q. et op. q. v. traq. sunt habilia, vt dicitur in l. si in s. ex qui. cau. maio. et plenius in l. si is qui pro emptore. de vsu cap. sed an cogitur mutatio in persona concedentis, vel eius cui conceditur, est defectus extremi ad q. q. primo tempore, quo incipit, omnes erant habiles ad transferendum dominium. Sed quod deficit in persona vnus ex sociis, et est reuocatus alius socius, similiter reperitur idem defectus in extremo a quo: et iste vnus socius in principio erat habilis ad concedendam seruitutem, q. non erat rnt. C. Item oppo. et videtur q. actus viuentium non possunt esse in pendentibus. l. usufructus. de ser. rnt. ser. Sol. possimus dicere q. actus viuentium non possunt esse in pendentibus, de iure communi, sed in istis seruitutibus est hoc receptum de iure singulari, et ideo q. hoc specialiter receptum est, non trahitur ad ultimas voluntates. Hoc voluit hic dicere Iuriscultus in fine. Et aliter dicendum est q. actus viuentium non possunt esse in pendentibus quo ad valorem obligationis personalitatis enim quis est specialiter obligatus. d. l. et fundū. s. tit. i. et ita loquitur d. l. usufructus. et ista itarim obligatio personalis est contracta, que tranfit ad heredes, et ita sentit hic gl. et bene, sed quo ad acquisitionem iuris realis possunt esse in pendentibus, vt hic, et d. l. per fundum. et ita sentit hic gl. super ver. defunctorum. in fine. Quod autem concessus inter viuos possunt esse in pendentibus est subtilis materia. Dicitur in d. l. usufructus. et si seruitus est de iure s. si de iure ser. C. oppo. et videtur, quod vltime voluntates possunt esse in pendentibus plusquam contractus inter viuos, nam ante aditam hereditatem non

Si seruitus vendicetur, vel ad alium pertinere negetur. R. ubi.

LEX SECUNDA.

- 1 Confessoria, et negatoria competunt pro iuribus rebus, et dominio tantum.
- 2 Libellus, in quo dicitur seruitutem debere mihi, prodest intelligitur mediante fundo.
- 3 Turator si datur filiofamilias ad adendum, et administratum hereditatem, tenet dario, quia intelligitur, ad eandem libertatem filii.
- 4 Confessoria, et negatoria, quare sic dicuntur.